

Nummer 4 - jaargang 44 - 2024 - okt., nov., dec.
Afgiftekantoor: Achterstraat 1, 9450 Haaltert

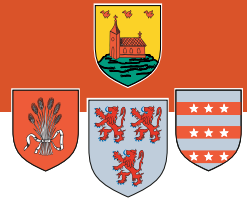
Redactie: Diepeweg 15, 9450 Haaltert
Verantwoordelijke uitgever: Willy De Loose

België - Belgique
PB
9450 Haaltert
3/5008
P 005370

DE WA B A N D E

- Heldergem - Kerksken - Terjoden - Denderhoutem - Haaltert - Heldergem - Kerksken

HEEMKUNDIGE KRING HAALTERT

Werkgebied: Denderhoutem, Haaltert,
Heldergem, Kerksken, Terjoden

Heemkundige Kring Haaltert vzw
nr. 770.942.934
3-maandelijks ledenblad 'De Warande'
44e jaargang 2024 - nr. 4 (okt., nov., dec.)

Erfgoedhuis (vroeger documentatiecentrum):
Warandegedebouw, Sint-Gorikspein 17 A
9450 Haaltert
Elke donderdag van 10 tot 12 uur,
uitgezonderd vakanties en feestdagen.

Bestuur:

Mark Beelaert, voorzitter,
website en communicatie.
Rik De Schepper, ondervoorzitter.
Raf Hendrickx, secretaris.
Jan Doumen, penningmeester.
Willy De Loose, redactiesecretaris,
ledenadministratie.

Secretariaat:

Muisstraat 97, 9450 Haaltert
0485 40 18 81
raf.hendrickx@telenet.be

Redactie:

Diepeweg 15, 9450 Haaltert
willydeloose@skynet.be

Archiefmedewerk(st)ers:

Wim Allaer, Mark Beelaert, Toon Bockstaele,
Joris De Kegel, Willy De Loose, Chris De
Rouck, Hilde De Rouck, Rik De Schepper,
Jan Doumen, Raf Hendrickx, Marc Stalpaert,
Staf Versavel.
Tony De Rijck, taalcorrector.

E-mail en website:

heemkundigekringhaaltert@gmail.com
heemkringhaaltert.be
 hkhaaltert

Lidmaatschap:

€ 15 (Steunend lid vanaf € 20)
BE40 4395 0830 6163
Zeer belangrijk: adres vermelden

Met de steun van:

Elke auteur is verantwoordelijk voor zijn/haar
teksten. Teksten en beeldmateriaal mogen overge-
nomen worden mits voorafgaandelijke toestem-
ming van de auteur én met bronvermelding.

Redactioneel

Hernieuwing Lidmaatschap 2025

Weer een werkjaar voorbij! Inmiddels beginnen wij aan de 45e jaargang van ons tijdschrift. Hopelijk waren er toch enkele bijdragen die je interesse opgewekt hebben. Het is steeds een intense, doch boeiende zoektocht om items te ontdekken die ons katapulteren in de levensomstandigheden van onze voorouders. Weet dat je ook kan helpen! Heb je nog een vergeeld document, een paar oude foto's misschien, geef ze in bruikleen en wij trachten er een mooi artikel van te maken.

Graag herinneren wij je aan de hernieuwing van het lidmaatschap. Ondanks verschillende prijsverhogingen kunnen wij het bedrag ongewijzigd laten, mede dank zij het groot aantal leden en steunende leden (c.a. 450!). Dank zij je bijdrage bezorgen wij 'De Warande' gratis in onze bibliotheken, onze scholen, in de WZC's en Heemkundige Kringen uit onze regio. Ook dank zij uw waardering kunnen wij onze omgeving verfraaien (opfrissen van kapellekes) en geschiedkundig verrijken door plaatsing van infoborden.

Breng eerstdaags je lidmaatschap in orde, waarvoor dank. €15 (steunende leden vanaf € 20)-rek. BE40 4395 0830 6163 van HK Haaltert. ZEER BELANGRIJK: ADRES VERMELDEN! Wij hopen op je verdere steun en sympathie en wensen jullie met de nakende eindejaarsperiode in 't zicht, van harte een gezond en verrijkend 2025.

Het bestuur en archiefmedewerkers

Correcties en aanvullingen in ons vorig nummer

Wijzigingen blz. 11: foto Jong KAV

Zittend, nr. 1: Rita Taeleman?, nr 2: Emilienne ipv Chrisanta
Staande, nr. 3: Lutgarde Meganck, nr 14: Suzanne Fonck
(dank aan Lorraine Fonck)

Vul aan blz. 13: NSB Terjoden

Zittend: nr. 2: Celine De Pelsemaeker, nr. 3: Constant Van der Veken
(dank aan Guy Van der Veken)

WIJ DANKEN...

- Dirk Vijverman, Haaltert: glasnegatieven (gift van fam. Studio Robert De Cock)
- Mark Beelaert, Haaltert: gedenkboek '300 jaar hospitaalzusters Aalst'
- Norbert Van Haudenhuyse, Ninove: foto opgeëiste Terjoden
- Roger De Caesemaeker, Denderhoutem: bidprentjes en doodsberichten
- Greta Van Cauwenbergh, Heldergem: boek 'Kant uit het koningshuis'
- Lieve Scheerlinck, Haaltert: foto's missverkiezing NCMV

Rantsoenering tijdens WOII Denderhoutem

Nu de laatste getuigen van de Tweede Wereldoorlog steeds kleiner in aantal worden mogen we niet vergeten hoe onze (over/groot-)ouders deze gruwelijke periode hebben beleefd.

De mensen waren getekend door de honger, de angst, de verwijfeling, de onzekerheid voor de dag van morgen.

Vanaf november 1939 werden rantsoenkaarten en zegels verdeeld en op 11 mei 1940 verscheen in het Staatsblad dat heel wat producten 'op de bon' gezet werden. Door de snelle opmars van de Duitsers ontstond een ware rush naar levensmiddelen en stegen de prijzen onheilsPELLend.

De rantsoenkaart was qua uiterlijk vergelijkbaar met een vroegere kasbon waaraan 12 coupons hingen, ééntje voor elke maand. Per maand werd er één coupon afgeknipt door een ambtenaar.

De eerste rantsoeneringstabel werd op 11 juni 1940 van kracht. Concreet betekende dit dat bepaalde waren nog slechts in een beperkte hoeveelheid en tegen afgifte van rantsoenzegels verkrijgbaar waren. De zegels waren genummerd en gaven naargelang van het nummer recht op een dagelijks rantsoen van een bepaald product.

Vleeschkaart
Nr 185/23 102163
Naam en voornaam van het hoofd van het huisgezin: *Boon Jean*
Straat en nummer: *Kau De Bouwden*
Aantal personen van het huisgezin: *5*

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24

HARINGKAART
Nr 681028
Naam: *HARINGKAART*
Voornaam: *Kau De Bouwden*
Straat: *Kau De Bouwden*
Aantal personen van het huisgezin: *5*

31	25	19	13	7
32	26	20	14	8
33	27	21	15	9
34	28	22	16	10
35	29	23	17	11
36	30	24	18	12

AFGIFTEBORDEREL TEXTIEL
Ondergeteekende vraagt de omzetting aan van: *500* TEXTIELpunten
Aantal personen van het huisgezin: *5*

VERLANGDE HOEVEELHEIDEN	BEDRAG	OVEREENSTEMMIGE WAARDE
	50	
	100	
	500	<i>500</i>
	1.000	
	5.000	

Totaal TEXTIELpunten: *500*
Datum: *2/10/40*
Naam: *Alf. Van Puyen*
Adres: *Dorp*

Men moest zich inschrijven als klant bij een winkelier naar keuze. Die kleefde de zegeltjes op een borderel voor de rantsoeneringsdienst, waarna hij herbevoorraad werd.

Om de 30 dagen moest men zich persoonlijk aanbieden in het 'zegelkeskot' in Café 'In het Volkshuis' naast de 'Doozjenzaal' in den Borrekent.

Het was 'verboden gerantsoeneerde waren te leveren zonder geldige rantsoeneringszegel' maar de verleiding was groot om producten op de 'zwarte markt' te verkopen voor een veelvoud van de officiële prijs. En dus werd er 'gefoefeld' en de boekhouding klopte in het begin, maar naargelang de oorlog duurde liep het faliekant fout. En het 'zegelkeskot' brandde af voor de boekhouding kon worden gecontroleerd!

Veel producten waren zeer duur. Fruit bvb. was onbetaalbaar, behalve appels. Chocolate was alleen te verkrijgen op de zwarte markt. Ook vleeswaren werden gerantsoeneerd: een blik cornedbeef van 900gr kostte 11 zegels of het maandrantsoen van 2 personen! Ieder jaar verminderde de

Denderhoutem Het Vlaamsch huis en Kapelzicht

kwaliteit van het brood. Brood was een harde korst met binnenin een hoeveelheid grijze, kleverige papperige massa. Het werd niet vers verkocht, maar moest minstens 24 uur rusten om het te kunnen snijden.

De meeste mensen probeerden op een of andere manier graan te bemachtigen. Het malen gebeurde in een in elkaar geknutseld graanmolentje of in hun koffiemolen. Ze bakten zelf hun brood in draagbare oventjes of trokken met hun meel of deeg naar de bakker.

Ook voor kledij waren bonnetjes nodig. Er waren textielkaarten van 50 tot 100 punten. Kinderen kregen één paar schoenen per jaar. Volwassenen moesten het ook met één paar schoenen stellen. Alles werd hersteld en gedragen tot het geheel versleten was. Schoenen werden vervangen door klompen. Soms werden bij gebrek aan leder houten blokzolen op de schoenen genageld.

Over een zwarte markt voor textiel getuigt Herman De Cremer :

'De goederenvoorraad raakte stilaan op: voedsel, schoeisel, kledij, steenkool werden schaars. Zegels en geld = goederen. Later in de oorlog werd het meer een ruilhandel. Zo wou mijn vader een nieuwe overjas kopen in de kledingwinkel 'Sint-Martinus' in Aalst, maar moest als tegenprestatie 100 kg bloem geven.

De steenkolen waren eveneens gerantsoeneerd en dienden afgehaald door de kolenhandelaars in het station van Haaltert.

Men kreeg 250 kg steenkool per drie maanden in gezinnen van één tot vier personen.

Wie verder dan 5 km. van zijn werk woonde kreeg één bon voor één fietsband per jaar. Kon men zijn versleten fietsband niet vervangen dan legde men er een andere versleten fietsband bovenop. Velen kweekten zelf tabak of iets dat er op leek. Door het gebrek aan tabak werd er ook een tabakkaart uitgegeven voor mannen boven de 17 jaar.

Verse vis bestond voor de gewone man alleen in zijn verbeelding. In het najaar van 1942 haalden de Belgische vissers toch nog een vangst binnen van ongeveer 40.000 ton haringen. In 1942 telde Denderhoutem ongeveer 5.000 inwoners die elk één kg vis konden aankopen. (nvdr: In onze buurgemeente Haaltert was er hetzelfde scenario. Daar gebeurde het bij Gustaaf Lievens ('Staaf Kaat') in de Bruulstraat. Het Vredcabaret lanceerde zelfs een aangepaste song, die een top-per werd: 'Marie, der es vis, der es vis be Staaf de Kaaman, der-tien kilo ver ne frang, ver den opleg en de braadpan, 't wordt een feestje van belang. Zeg Marie der es vis, der es vis...')

Op geen enkel ogenblik in de geschiedenis van ons land tierde de sluikhandel zo welig als tijdens de jaren 1940-1944. Het normale rantsoen was ontoereikend om in de meest vitale behoeften te voorzien en moest aangevuld worden met levensmiddelen die alleen op de zwarte markt te verkrijgen waren.

Vijf ton vis werd gewoon op straat voor de deur van de 'Krik' (Gustaaf De Schryver) in de Vondelen afgekap. Om diefstal te voorkomen werd hij binnengevoerd in het gewezen café én in de living!

Er waren nog dorpsgenoten die voldoende voedsel hadden en anderen die 'oorlogsbrood' en 'marbelpatatten' aten en honger leden. De boeren werden verplicht dieren en veldvruchten te leveren aan de Duitse inzamelcentra. Oogstverwachtingen, oogstopbrengsten, stocks en veestapeffectieven dienden aangegeven te worden. Het aantal dieren dat een boer kweekte werd 'nauwkeurig' geregistreerd om zo quota te bepalen voor de verplichte levering aan de bezetter en dit tegen de officiële prijs. De boeren gingen hier nogal 'creatief' mee om!

Willy De Cremer vertelde mij hoe zijn vader zich met paard en kar, waarop een 'geregistreerd' varken, aanbod in Aalst. Het dier dat maanden geleden geregistreerd werd voor levering aan de Duitsers was intussen vetgemest en Amedée had het vervangen door een jonger exemplaar. Die creativiteit was de Duitsers niet ontgaan. De zaak werd ernstig genomen en Amedée kreeg een ferme pandoering! Volgens mijn zegsman kende hun paard gelukkig blindelings de weg en bracht het zijn vader in de laadbak van de kar veilig terug naar de Vondelen.

De prijs die de boeren voor de verplichte leveringen ontvingen lag ver onder het prijsniveau van de 'zwarte markt'. De registratie voor de verplichte leveringen stimuleerde dus in feite de groei van die markt en dagelijks trokken duizenden Belgen op smokkeltocht. De meest elementaire eetwaren, meel, aardappelen, vlees, boter, melk en eieren kwamen van het platteland en dus van de landbouwers. Sommigen trokken de velden in om een deel van de oogst te stelen. Om dit

te bestrijden werd de Boerenwacht opgericht die als taak had de veestapel (er 'verdwenen' toen nogal koeien en paarden in de weiden...) en de oogst en de veldvruchten te bewaken. Veel Boerenwachters onttrokken zich aan hun taak want de diefstallen dreven de prijzen van de schaarse levensmiddelen

Gemeente DENDERHOITEM
BOERENWACHT

Met deze wordt gij verzocht de nachtwacht te verzekeren in den nacht van
_____ 8 op _____ 9 August 48

De samenkomst zal geschieden aan de hoeven van volgende landbouwers:

1	<i>Albertus Louis Rindt</i>	te	<i>Vassel</i>	om	<i>11</i>	u.
2	<i>Lobyn Jozef</i>	te	<i>Beel</i>	om	<i>3</i>	u.

Nalatigen zullen aan de Duitse Overheid bekend gemaakt worden.

Aan den Heer:

Emanuel Joseph. Luy. (van kaul)

DE BURGEMEESTER.
CH

voor de zwarte markt nog op. Naast de verplichte leveringen tegen officiële prijs, mochten de landbouwers een bepaalde hoeveelheid van hun productie voor zich houden. Zij verkochten het overschot aan familie, vrienden, kennissen en... aan gelegenheds- en/of beroepsmokkelaars. De prijs die deze boden, moesten de anderen ook betalen.

Omer Meert vertelt hierover: 'de boeren verkochten hun producten 3 à 5 maal duurder dan de officiële marktprijs, vb. 400 fr voor 1 kg boter'. Omer verdiende toen 3,5 fr per uur als chauffeur in de ijsfabriek in Strombeek.

Willy De Cremer vertelde verder hoe boeren afspraken maakten om een 'zwart' varken (gekweekt zonder medeweten van de Duitse bezetter) 's nachts op een open plek in een

korenveld geruisloos te kunnen laten kelen en verdelen. Eén boer liet overdag een zware ketting van zijn kar vallen ergens in de kouter. 's Nachts moest die dienen om het varken mee te wurgen vóór het de klopp van de hamer zou krijgen. Dan kon het zonder het gebruikelijke gegil worden gekeeld en werd het bloed opgevangen om er 'zwarte trippen' mee te maken.

Natuurlijk waren ook de beenhouwers blij zich zo te kunnen bevoorraden en een graantje - sorry, een kotelet(je) - mee te kunnen pikken van de zwarte markt. Vóór de oorlog moesten de boeren wroeten en zweten om de eindjes aan mekaar te kunnen knopen. Ontduiking van reglementeringen, bedrog bij de leveringen waren voor sommigen symbool van verzet tegen de bezetter maar dit was vaak een vlag die ongebreidelde hebzucht dekte.

Niet alle boeren en zelfstandigen moeten over dezelfde kam worden geschoren. Velen waren voorbeelden van onbaatzuchtige liefdadigheid en hulpvaardigheid, maar het kan niet ontkend worden dat de meesten tijdens de oorlog goedbemiddelde en benijde burgers werden.

De 'Boerenhulp aan Stadskinderen' was een liefdadig werk in het kader van de erg gecontesteerde Nationale Landbouw- en Voedingscorporatie. In 1942 betrokken er 4000 kinderen naar het platteland, ook naar Denderhoutem. Getuige daarvan de foto uit mijn archief van een groep kinderen op de trappen van het 'Vlaamsch Huis/De Volkswil'.

Fraude werd een algemeen aanvaard gedragspatroon. Voor het dagelijks brood hoefde men niet meer te werken. Men moest frauderen, maar men mocht zich niet op heterdaad laten betrappen. Melkboeren besproeiden hun melk royaal met water om meer volle melk in het zwart aan de man te kunnen brengen. Slagers pingelden van elk rantsoen van hun klanten enkele grammen af om, desnoods aan dezelfde klanten, het uitgespaarde vlees tegen woekerprijzen te verkopen.

Bakkers leverden nog slechter brood dan hetgeen zij normaal met de ontvangen bloem konden maken.

Boerenhulp aan stadskinderen

Bij mijn research naar details over het smokkelen in Atom werden mij verschillende anekdotes verteld. Drie schoonbroers-gelegenheidssmokkelaars BDB, HDL en ES, zelf slager van beroep, wisten dat er nog waanzinniger prijzen voor vlees werden betaald in Frankrijk dan bij ons. Dus kochten ze illegaal op de lokale zwarte markt in, om hun waar met forse winst te gaan verkopen in Parijs. Toen de drie kompanen op één van hun tochten met een controlepost werden geconfronteerd op het perron in Parijs geraakte ES in paniek en dumpte hij zijn lading in een vuilnisbak. Hij was zijn investering kwijt en de eerlijke vinder een fortuin rijker...

'Riken, de motoman' had weinig keuze: ofwel verplicht naar Duitsland gaan werken of gaan werken in de grote garage aan de Bergensesteenweg te Brussel waar het onderhoud van Duitse vrachtwagens en personenwagens gebeurde. 's Morgens vertrok hij met een geblutste koffiepul vol koffie naar de garage maar 's namiddags keerde hij niet met een lege terug, wel met één liter schaarse benzine die veel geld waard was op de zwarte markt...

Laat ons hopen dat wij babyboomers en onze kinderen 80 jaar na datum gespaard zullen blijven van dergelijke toestanden.

Luc Pots

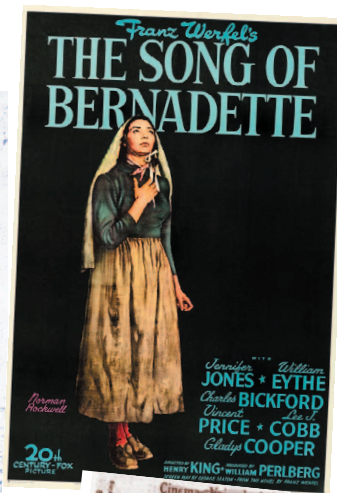
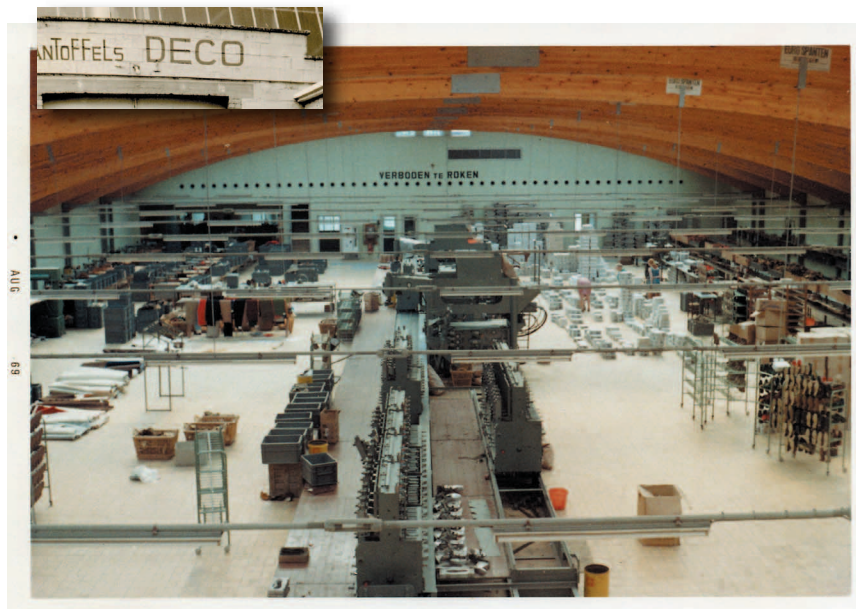
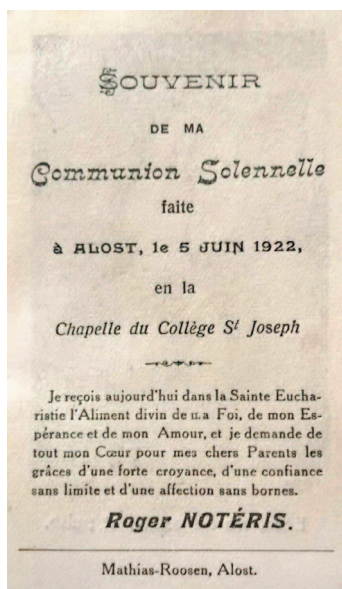
Ciné Nova te Heldergem

Roger De Troyer en Frans Haezaert behandelden in ons tijdschrift de handelszaken te Heldergem in de periode 1940-1990. Zij noteerden er zo maar eventjes 142, waaronder een bioscoop in de Heldergemstraat (1). Hij was gevestigd waar later het pantoffelfabriek Deco kwam (nu huisnummers 43 en 45 in de Heldergemstraat).

Volgens onze gegevens was Roger Notéris (uitgeweken naar Brussel) na WO II de uitbater.

In april 1941 woonde hij nog in Heldergem, want volgens een melding in de notulen van de gemeente staat: "Op 20 april 1941 brak brand uit in de wijk Oud-Dorp bij Notéris Roger, mekanieker. Het huis, de schuur en de stallen zijn vernield" (2).

Nadien (begin jaren vijftig) werd de cinema overgenomen door een Merenaar, Karel Temmerman, die ook in Mere een bioscoop had (Cinema Vriendenkring) in de Steenstraat. De nieuwe eigenaar wijzigde de naam 'Ciné Nova' in 'Cinema Vriendenkring'. Hij was tevens lid van de 'Vereniging der Kinemabestuurders van België'. Een zekere André Smekens was de projectionist (3).

In de jaren 50 kreeg het gebouw een andere functie. De gebouwen werden aangekocht door de gebroeders Petrus en Ernest De Cock (beiden overleden in dezelfde week in 1992) om hun naastgelegen pantoffelfabriek Deco te vergroten. In de bloeiperiode waren er ca. 50 werknemers actief. In de jaren 80 kwam het onder het beheer van Petrus De Cock die het met zijn kinderen verder exploiteerde onder de naam Boco

De toegangsprijzen waren 8 Bfr. voor de kinderen en 15 of 18 Bfr. voor volwassenen. Er was plaats voor een 250-tal personen.

Er rest ons een pamflet van de filmvertoning in 1954 'Het lied van Bernadette' geprojecteerd in de 'gans opgefriste, gezellige en aangename Ciné Nova'.

De redactie, WdL

- 1- Mededelingen Heemkundige Kring, 2007, nr. 4
- 2- Genoteerd door Roger De Troyer
- 3- Stephanie De Schampelaere, Filmexploitatie in Erpe-Mere in 'Mededelingen van de Heemkundige Kring Erpe-Mere', 2006, nr. 2 Dank aan Eliane Van den Driessche (communieprentje), Marc De Cock (info en foto's)

Ik stuur u mijn portret...

Migratie naar Noord-Amerika en Frankrijk

In onze tijdschriften nummers 1, 2 en 3 van jaargang 2012 heeft onze medewerker Joris De Kegel heel wat aandacht besteed aan de migratie van onze dorpsgenoten naar de VS en Frankrijk, dit naar aanleiding van de honderdste verjaardag van het Titanicdrama. Tijdens het hoogtepunt van de migratie waren er ruim 1000 dorpsgenoten die hun geluk zochten in Noord-Amerika.

In het tijdschrift van onze collega's uit Herzele 'De Hellebaard, 2024, nr. 3' behandelde Dirk Van Melkebeke deze situatie in het arrondissement Aalst. Bij de aanvang ervan in 1901 telde men ca. 500 seizoenarbeiders in onze deelgemeenten! Rekening houdend met het aantal inwoners in die periode was dat voor Denderhoutem 10,5%, Haaltert 9,5%, Heldergem 31% en Kerksken 12%.

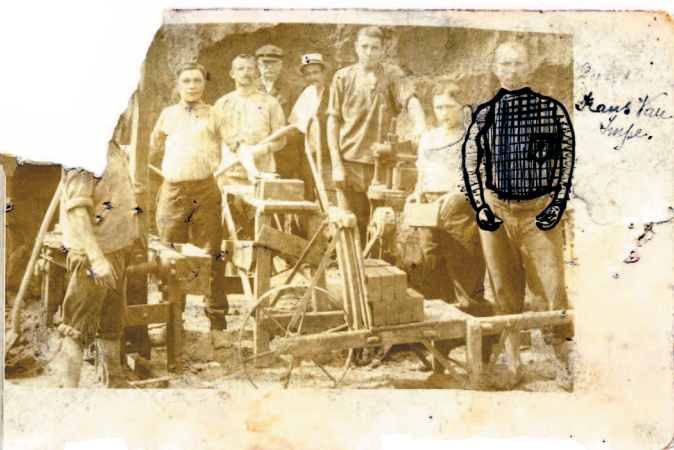
Hier springt het hoge percentage van Heldergem in het oog en het toont aan dat Heldergem terecht 'Fransmansdorp'

mag genoemd worden gezien de belangrijke migratie naar Frankrijk.

Lorraine Fonck bezorgde ons nu een paar prachtige opnamen en mooie impressies rond de toenmalige volksverhuizing 'om den brode'. Het betreft Remy Goossens, geboren te Haaltert op 19 september 1888 en wonende in de Pontweg. Hij was de zoon van Constantinus en Maria Leontina Schouppe.

Remy vertrok een eerste maal op 10 september 1910 met de Olympic naar New York. Als contactpersoon noteerde men zijn vriend Cassimir Perreman.

Op 16 april 1920 scheepte hij opnieuw in met de Adriatic, richting New York. Hij verbleef in het Noord-Amerikaanse Minnesota (1).

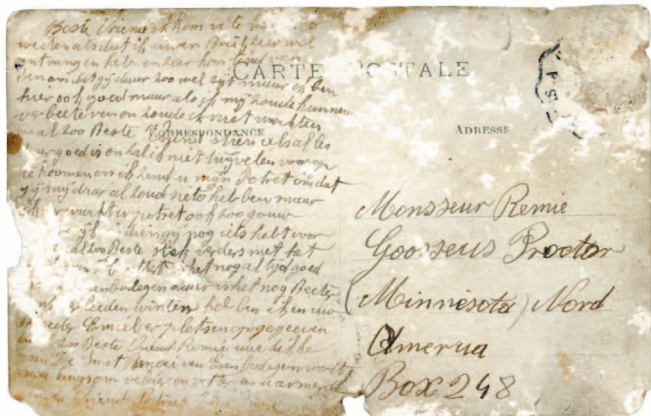
In 1912 viel er een kaart in de bus bij 'Monsieur Constant Goossens, Boomsnoeier Haaltert, Eekent Prez Alost Pour Belgique'

Pour zinnen zoon Emiel Goossens'.

Beste kameraat ik kom u toch eindelijk eene kaart te stieren om u te laten weten den staat van mijne goede gezondheid gelijk gij ziet op mijn portret en ik hoop van u moeder en vader en Broers en Zusters nog altijd hetzelfde en verders met ons werk is het overbeeterlijk want ik verdien hier tot 64 fr per dag maar toch moeten wij nijg werken tot met den winter.

Petrus Van Impe het gaat met stien nog Altijd goed.

Tijdens zijn verblijf ontving hij van zijn vriend Petrus Van Impe (Keiberg?) een prentkaart (waarschijnlijk verstuurd uit Frankrijk) met foto van zeven 'kameraten steenpressers'.

Beste vriend, ik kom u te laten weten als dat ik uwen Brief zeer wel ontvangen heb en zeer content van ben omdat gij daer zowel zijt/ maar ik ben hier ook goed maar als ik mij zoude kunnen verbeeteren en zoude ik niet wachten/ en alzo Beste Vriend Stien als alles daer goed is en zal ik niet twijfelen voor op te komen/ en ik zend u mijn Portret omdat gij mij daer al zoud hebben/ maar ik verwacht u portret ook zoo gauw mogelijk indien gij nog iets hebt voor alzo Beste verders met het..... is het nog altijd goed..... erembodegem daar is het nog Beeter..... verleeden winter hebben ik en uw broeder Emiel er pletsen op gegeven/ en alzo Beste Vriend Remie uwe dikke De Smet Benoei van Erembodegem wordt nog langsom vetter en vetter en van uwen Vriend Petrus Van Impe.'

Een tweede document is een schrijven gericht aan Remie in Minnesota van François Hunninck, verblijvend 'chez MA Deauville in Gousonville (Seine et Oise, France)'

Op de voorzijde noteerde hij nog: 'Complimenten van Petrus van Boeykens en van deze cameraden'.

Vriend Remie,

Gelijk gij hier ziet zijn wij nog altijd in goede gezondheid dien ik van u ook verhoop. Ik laat u weten dat ik nog altijd verkeer met Amandine van als gij vertrokken zijt zonder afscheiden en thuis beginnen zij er kwaad om te worden dat zij gewaar worden dat het niet te lang meer zal duren doch niets kan er mij nog aftrekken van haar en haar van mij ook niet want wij beminnen malkander oprecht, doch vriend, mijn gedacht is van bij u te komen en laat mij ook eens weten hoe het daar zit. Ik zal met de kermis thuis zijn om Amandineken 'kossenteeren' ??? en ik heb uwe complementen gedaen aan al de geburen uit 's Gravenkerselaar want nooit zal ik u meer vergeten daar wij toch veel gelachen hebben bij Pië. In afwachting blijf ik uwen vriend Hunninck François'.

Tekst achteraan: familie Van Impe in Frankrijk aan het werk

Waarschijnlijk liggen er nog dergelijke 'schatten' in één of andere koekendoos op zolder! Weet dat ze altijd welkom zijn bij ons, waarvoor dank! Na scanning wordt alles terug bezorgd!

Redactie, WdL

1- Joris De Kegel, Bijlage Mededelingen Heemkundige Kring Haaltert, 2012.

Met dank aan Lorraine Fonck (foto's en info)

Mè outjleg, begost in 2022

64 A o zè zoët weer

Dat “zoët” is de inzet bij een spel. Er wordt geen winst gemaakt maar er is ook geen verlies. Als je positief blijft, hou je het aangename van het spel over als zuivere winst.

65 Gabbe

Dat is een ernstige verwonding, niet zomaar een sneetje maar een lelijke jaap. Een gabber is een kameraad en die bezorgt je geen “gabbe”.

66 Troeten

Niet om te vertroetelen, dat is veel te liefdevol. Wel om te schelden en daar is een overvloed aan mogelijkheden: “teppen; zeventieën; smêrlap; kwibus; loebas; stinker; snotnees; pinne; pekelteef; krapil; blageer; kween; bloër; ou duës; machochel; skraminkel ...”.

67 Z’n string trekken

Een string is een modern lingerieproduct en een “string” is een stevig touw, niet zomaar een “kuërenken”. Iemand die zijn “string ken trekken” staat zijn man. Hij hoeft niet onder te doen voor concurrenten. Zelfs op hulp van vrienden wordt niet gerekend, een echte plantrekker dus maar dan wel positief.

68 Toetj’n

Van het woord big kan dit geen vervorming zijn. Waar komt dat vandaar? Uit een varken.

69 ’t Was mor èskès

Het was niet gemeend, eerder een visje gegooid om de reactie te zien. Men wil iets ernstig uitlokken door iets te stellen dat niet de echte overtuiging dekt. Zomaar langs de neus weg.

70 Rèzekes

Wat amper geraakt wordt en dus rakelings langs scheert, wordt benoemd als “rèzekes”. Het is ook een omschrijving voor heel even, dus rakelings qua tijd of is dat “arèzekes”?

71 Kambèdde

Dit is een begrip uit de landbouw. Wie een veld ploegt, rijdt liefst rechte voren maar heeft zowel bij het begin als op het einde een keerpunt te nemen. De strook die daarna in de andere richting omgegooid wordt dat is het “kambedde”. Geen boer die daar zijn bed bij maakt.

72 Geniejen-iejen

Zeker geen enkel, niks of niemand. De ontkenning zit in “geniejen”, geen één. Waarom wordt die één dan nog eens herhaald?

73 Z’enjè vèr gebrocht

Dit heeft weinig te maken met afstand want met “vèr” bedoelt men het hoogtepunt op de professionele of sociale ladder. Ze heeft veel bereikt, ze maakte mooie vorderingen en eigenlijk was het een beetje onverwacht.

74 Tingel

Een netel prikt en een “tingel tingelt”. Klinkt heel mooi maar is enkel goed tegen reumatiek, wordt toch gezegd. Toch kan “tingelensoep” voorjaarsvitaminen bieden.

75 Sluër’n

Zeer veel planten krijgen een dialectnaam die nog weinig verband heeft met Algemeen Nederlands. Dodoens heeft nog werk. Probeer maar eens “sluër’n” aan koolzaad te koppelen of “skoekeloen” aan gerst.

76 A ès binnen

Dit is geen plaatsbepaling. Er wordt verwezen naar wat hij bereikt heeft. Hij kan stoppen met werken want hij verwierf genoeg. Hij hoort niet langer buiten in de regen en de kou maar binnen in warmte en gezelligheid.

77 ‘k Ben vèr geriejed

Bijna, nog even geduld en ik ben klaar. Dat kan zowel betreft als over mijn werk gaan.

78 ‘k Ben vèr va geriejed

Zo’n klein verschil met het vorige maar met een andere betekenis. Ik heb hiermee nog veel werk. Het einde is zelfs nog niet in zicht? ’t Is nog niet “vèr sebiet”.

79 Aagda geriejed

Zorg dat je klaar staat. Je moet ofwel onmiddellijk meegaan of er staat je iets verrassend te wachten.

80 z’ Es eer on ’t geriejed mouken

Ze is nog even haar toilet aan het maken. Over koeien die op het punt staan te gaan “kalveren” wordt dit ook gezegd.

81 'k Èm da geriejed gemokt

De kok kan dit zeggen als het gerecht niet uit zo'n gemakkelijk potje komt. Op de vraag "Wa gommen vandoug mouken" is het antwoord vrij moeilijk tenzij er een creatieve bui verwacht wordt of er iets erg kapot is want dat kan ook gemaakt worden.

82 't Stoë geriejed

De bestelling is klaar en kan afgehaald of bezorgd worden. De pakjesdienst heeft weer werk.

83 Mè geriejed geljd

Contant geld en tot op de centiem afgeteld. Er moet niets teruggegeven worden. Dat is tegenwoordig een zeldzaamheid.

84 A es stroet af

Doodmoe is hij. Wanneer je strot het begeven heeft, ben je zeker dood. Dan zal alle vermoedheid toch vergeten zijn.

85 z' Ee gin gedieren

Ze kan niet wachten ze heeft geen geduld. Het mag niet te lang meer duren of de zenuwen worden meer dan merkbaar.

86 Botter

Dit woord wordt nog zelden gebruikt om een bal te benoemen. Het is bij voorkeur een bal die flink botst of stuitert.

87 Ge têft nie

De durf wordt op de proef gesteld. Dit is heel uitdagend. Zou je dit wel wagen?

88 Een têft nie

Een miniem verschil maar met een andere betekenis. Dit is verwittigend. Als je dit riskeert, kan het erg fout gaan. Het kan je een straf opleveren.

89 Azuë zemmen nie getraat

Ik ben niet akkoord, het is niet volgens de overeenkomst. Binnen een huwelijk gelden ook bepaalde afspraken die beter nagekomen worden. Gelukkig hoeft je niet met iedereen getrouwd te zijn.

90 Gat

Wie "een gat in de mert" ziet, heeft veel kans op zake-lijk succes. In Aalst is "het gat van de mert" een straat die op de Grote Markt uitgeeft. Andere plaatsaanduidingen met "gat" zijn "keldergat" en "deurgat" en "zoldergat" ... Een "gat in a kaas" werd vroeger gestopt maar nu nog zelden gerepareerd. In goeie "keis" mogen gaten zijn toch volgens Atzheimer. "Ne skip onder a gat" doet letterlijk pijn maar kan figuurlijk erger zijn want dan tel je helemaal niet meer mee. "A ee ze lig-

gen gat" betekent dat hij ze bedrogen heeft? "Getj gat" wordt gezegd als je kans voorbij is en je geen keuze meer hebt. Je kan proberen dat "van a gat te skirren" als je aan een opdracht of een taak wil ontsnappen. "E moezegat" is een oude vorm van afwatering. Een "ouësgat" is een taai stuk onderste van een stam met een paar dikke wortels. Dat uit de grond halen was een zware karwei. "E poefgat" is letterlijk te nemen en dat geeft de figuur een duidelijke ronding onderaan. Scheldnamen met "gat" zijn: "zot gat"; "onnuëzel gat"... "A eet ter va gat" gaat niet over complimenten, hij kreeg onder zijn voeten, zijn inbreng viel niet in de smaak. Nog meer "gat"?

"In zè gat gebeten"

"Z' eet giejen zittend gat"

"Veig ter a gat oën"

"A lept achter eer gat"

"Ge kindj mè a gat beter in de boter as in de tingelen vallen"

"A doet da achter t gat"

"Ask' a gat verbrandt moeije op de bleize zitten"

91 Op de poef kuëpen

Het is niet altijd voordeliger want het moet later toch betaald worden. Voor gezinnen waar de kostwinnaar soms maandenlang aan het werk was als seizoenarbeider, zoals de "fransmannen op kampanje", bleek "op de poef kuëpen" een goede oplossing. Tegenwoordig zal dat in de supermarkt veel moeilijk liggen.

92 't Es verloren gezêd

Doe maar geen moeite meer, er wordt toch niet geluisterd. De goede raad wordt niet opgevolgd. Zo gaat een goede oplossing verloren.

93 'k Kost da nie gevonden krouëgen

Wat je zoal kan vinden en blijft dat je eigendom? Hier gaat het er over dat je het niet over je hart kreeg om iets te weigeren. Je gevoel is sterker dan de rede om niet in te stemmen met het voorstel.

94 Kril

Dit kort woord staat voor levendig, in goeden doen, gezond en wel, beweeglijk... Het is het tegengestelde van suf, loom, lusteloos ...

95 A was ter va gedoën

Hij was aangedaan; hij was ontroerd. We zeggen ook "a was gepakt". Dat is zowat hetzelfde maar ... een ezel wordt gepakt want dat is een lastdier en soms een lastig dier maar toch de bestelwagen van vroeger of uit andere streken.

Omer

In de voetsporen van het Haaltertse WOII Schuiloord 'Le Perdreau' (3)

Hoe een voorziene wapendropping te Helderger-Hoomweg in gevaar kwam, 28/29 mei 1944

Aan de vooravond van D-Day, de tragische vliegtuigcrash van 'C for Charlie' te Aaigem, de feiten en gevolgen:

In het vooruitzicht van de nakende geallieerde landing op de Normandische kusten op 6 juni 1944, werden vanaf mei '44 de droppings van wapens en munitie van uit Engeland voor het verzet opgevoerd. Op 27 mei 1944 werd Alfred Noteboom van het Haaltertse schuiloord 'Le Perdreau', via Britse geheime radioberichten in kennis gesteld dat een wapendropping nakende was op de droppingzone 'Perdreau' te Helderger (velden omgeving Hoomweg). Noteboom diende zich klaar te houden aldaar tijdens de nacht van de 29e, 30e of 31e mei 1944. De crash te Aaigem-Ashage in de nacht van 28/29 mei 1944, van een Amerikaanse (omgebouwde) bommenwerper met de naam 'C for Charlie', type B-24, 'Carpetbagger' (basis Harrington op 20 kilometer van Northampton), gebruikt voor geheime missies voor het verzet, verhinderde de geplande wapendropping aan de Hoomweg te Helderger. Tijdens de terugvlucht van de Amerikaanse B-24 'C for Charlie' richting basis Harrington, met als piloot Henry Wolcott, i.v.m. een geheime wapendropping 'Osric 53' in de streek van Henegouwen, werd het vliegtuig onder vuur genomen door een Duitse nachtjager met als piloot Jozef Krahforst.

Boeing B-17 Flying Fortress 'C for Charlie' gecrasht te Aaigem in 1944

*Henry Wolcott crew, i.v.m. de crash 'C for Charlie' Aaigem 28/29 mei 1944.
Bron foto: Henry Wolcott. Foto: Henry Wolcott*

*Donkerkleurige omgebouwde B-24 Liberator, 'Carpetbagger' voor het droppen van materiaal op lage hoogte voor het verzet en geheim agenten.
Bron foto: Harrington Aviation Museum.*

Na de crash te Aaigem konden 8 van de 9 Amerikaanse bemanningsleden met parachute veilig het vliegtuig verlaten. Voor de staartschutter Richard Hawkins liep het echter fataal af. Hawkins die laattijdig het vliegtuig verliet op lage hoogte met parachute, stortte neer op een boomgaard te Aaigem-Ashage.

Na deze vliegtuigcrash werd op 3 juni 1944 Alfred Noteboom gecontacteerd door geheim agent 'Jacques', schuilnaam voor Paul Geerinckx uit Aalst (groep 'Clarence'). Noteboom kreeg de opdracht een discrete zoektocht te organiseren naar de onderduikadressen van de gevluchte resterende 8 Amerikaanse bemanningsleden, van de gecrashte B-24 'C for Charlie' te Aaigem.

Alfred Noteboom maakte nadien een gedetailleerd verslag van zijn ingewonnen inlichtingen voor de groep 'Clarence' te Aalst. Hij vermeldde dat verschillende Amerikaanse

De verongelukte staartschutter Richard Hawkins, ivm. de crash 'C for Charlie' Aaigem 28/29 mei 1944. Bron foto: familie Hawkins - Ohio

bemanningsleden in veiligheid waren gebracht o.a. naar Sint-Lievens-Esse, Herzele (kasteel du Parc Locmaria) en Woubrechtgem.

Stilte voor de storm, de 'valse parachutist' te Aaigem, het verzet in het nauw

De zoektocht naar de 8 gevluchte Amerikaanse bemanningsleden van de B-24 'C for Charlie', kreeg na de vliegtuigcrash te Aaigem, de hoogste prioriteit voor de Duitsers. De Duitse Geheime Feldpolizei liet navolgend een 'valse parachutist' rondwandelen in de omgeving van Burst en Aaigem, zogezegd op zoek naar hulp voor een onderduikadres. De 'valse parachutist' betrof de genaamde Frans Martens uit Nukerke, die optrad als een Australiër onder de naam 'Ronald Darkwood'.

Uit de briefwisseling van Maria Van der Biest uit Ressegem, stelde deze dat de 'valse parachutist' na een ondervraging door het verzet ijlings kon ontsnappen aan een executie i.o.van het verzet te Brussel. Op 21 juli 1944 keerde Frans Martens uit Nukerke, alias 'de valse parachutist' echter terug naar de regio Heldergerm, Aaigem, Burst en Woubrechtgem. Hij was ditmaal vergezeld van Duitse soldaten, en duidde er verschillende woningen en vermeende verzetslui aan die gearresteerd werden. Volgens een verklaring van Elza Backaert vond te Heldergerm eveneens een zoektocht plaats door de Duitsers, maar ging de tocht achteraf verder richting Aaigem. Petrus De Rijck uit Herzele die het nieuws vernam, wou Emiel Backaert, geboren te Heldergerm en wonende te Aaigem-Berg, tijdig verwittigen. Maar volgens het relaas van Elza Backaert dochter van Emiel, werden Petrus De Rijck, haar vader en moeder en zij zelf gearresteerd tijdens de razzia op 21 juli 1944. Na het leeghalen door de Duitsers van de

O vroege en bittere dood! Gij schijdt broeders en echtelingen van elkander, gij rukt vanen dezen, die in liefde vereenigd waren. H.Hieron.

†

ROEMRIJK AANDENKEN
van den Heer
Emiel BACKAERT
echtgenoot van Mevrouw
Alice MELKEBEEK

HELD noemen wij dezen die voor zijn Vaderland op het slagveld is gevallen.

HELD noemen wij ook dezen, die vol moed de wapenen heeft opgevoerd, krijgsgevangen is genomen en gezondheid, toekomst heeft geofferd.

HELD noemen wij nog, die de wapenen der politiek heeft gehanteerd op 's vijands bodem ellendige maanden en jaren in hard ballingschap heeft doorgebracht en door foltering, ontberingen, koude, onmenselijke arbeid en verdriet zijn krachten heeft verloren wegsterven en bezwijken... voor het Vaderland.

EERE aan dezen koenen strijder, die met met vrouw en dochter als politieke gevangenen voor verraders opgevoerd werden, en naar den vrede verbannen, waar het martelaarschap hen stond te wachten. Liefde sterven voor het Vaderland dan het te verraden!

God echter heeft een enkel offer toegelaten en het is dat offer dat wij heden in onze gebeden herdenken.

Bemilde echtgenoot, en geliefde kinderen het viel mij pijnlijk van u gescheiden te moeten sterven op een vijandigen bodem. Doch met fierheid moogt ge het hoofd hoochhouden, want wij hebben tegenover ons Vaderland onze plicht volbracht. Vergeet uwen geauwde vader niet en bidt voor hem.

H.Hart van leers; op U stel ik mijn betrouwen, 300 d. af.
Biddt de Aken voor den duurbaren Vaderlander!

Drukkerij G. De Ruyck & kinderen Peperstr. Herzele

†

ROEMRIJK AANDENKEN
van den Heer
Emiel BACKAERT
echtgenoot van Mevrouw
Alice MELKEBEEK

Gez. te Heldergerm den 21 Februari 1898, en als FC LIEVER GEVANGENE overleden in het lolkamp van Wobbelin (Duitsland) op 26 Oktober 1944.

Emiel Backaert gearresteerd tijdens de razzia te Aaigem 21 juli 1944, ivm. de crash 'C for Charlie' te Aaigem 28/29 mei 1944. Bron foto: eigen WOII verzameling

Het vaderland getrouw bleef ik tot in den dood.

†

TOT ZALIGE GEDACHTENIS AAN DE HEER
Andreas Petrus DE RYCK
Zoon van Gustaaf en Maria BACKAERT

Lid van den Bond van het H. Hart, van de weerstandsgroeperingen O. M. B. R. en Geheim Leger Cud-Sirijder, Krijgsgevangene en Politiek Gevangene 1940-1945.

Geboren te Herzele de 9 Juni 1919, als weerstandslid - ingehouden de 21 Juli 1944, en waarschijnlijk overleden in het kamp van Wobbelin (Duitsland) in de eerste dagen van Mei 1945.

Gij mocht niet roemrijk wederkomen vanuit den haren, wreden slag, vertellen hoe gij, dag aan dag, uw plicht getrouw zijt nagekomen.

Wie troostte U, in die lange bange stonden? Wie hoorden nog Uw laatste groet aan ouders, broers en zusters, zoof? Waar ligt gij nu? — Als wij 't weten konden.

Dit ene alleen verlicht ons smarten: gij zijt gestorven, als weerstandslid, koen gij hebt getoond wat hielden doen als men, ten onrecht, hen komt tarten.

Uw ziel ga bij de hemellieden ontvangen d' overvloedige kroon, het hoederd'voutig, eeuwig loon dat zij de martelaren bieden.

BID VOOR ZIJN ZIEL.

De familiën DE RYCK en BACKAERT
BEDANKEN.

Petrus De Rijck gearresteerd tijdens de razzia te Aaigem 21 juli 1944, ivm. de crash 'C for Charlie' te Aaigem 28/29 mei 1944. Bron foto: eigen WOII verzameling

ouderlijke woning te Aaigem van Elza Backaert, werden zij allen op een vrachtwagen geduwd richting gevangenis te Oudenaarde. Een lijdensweg van ondervragingen en folteringen volgde. Elza Backaert en haar moeder werden ondergebracht in verschillende concentratiekampen in Duitsland. Pas op 8 mei 1945 konden beiden na hun bevrijding terugkeren met Belgische vrachtwagens richting Turnhout. Elza Backaert zag haar vader Emiel en Petrus De Rijck een laatste maal op 30 augustus 1944. Het overlijdensprentje van Petrus De Rijck vermeldt dat hij waarschijnlijk overleed in het kamp van Wobbelin (Duitsland) in de eerste dagen van mei 1945. In 1945 kwam het bericht dat Emiel Backaert overleden was op 30 oktober 1944 in het concentratiekamp van Neuengamme.

* Eind augustus '44, na lelijk huis gehouden te hebben in verzetsmiddelen, verdween Frans Martens richting Duitsland en werd in 1947 bij verstek tot de doodstraf veroordeeld. Hij werd nooit meer teruggevonden.

Door deze Duitse infiltratieacties sloot het net zich strakker aan voor de verzetsgroeperingen oa. in onze regio, waaronder het schuiloord 'Le Perdreau' te Haaltert. Wegens die redenen verliet Alfred Noteboom op 6 juni 1944, 'D-Day', zijn woning aan de Bruulstraat te Haaltert. Hij dook onder, wat verderop, in de woning van mevr. Machtelinckx-Peleman aan de Hoogstraat te Haaltert, in het vooruitzicht van de bevrijding.

Terug naar 4 juli 1944, 2 Amerikaanse bemanningsleden op de vlucht te Kerksken

Op 27 mei 1944 werd 'Mission Narrative' gestart vanop de Britse basis Glatton, met als doel het rangeerterrein tussen Ludwigshaven en Mannheim (Duitsland) te bombarderen. Op weg naar het doel werd in de formatie een Amerikaanse bommenwerper B-17 geraakt (piloot Roger Birkman) door

Duitse jachtvliegtuigen, en vervolgens door Duits luchtafweer. Gezien het toestel vuur vatte, gaf de piloot opdracht het vliegtuig te verlaten met parachutes. De bommenwerper crashte op 27 mei 1944 rond 15 u. te Moerbeke-Waas, bij de Nederlandse grens. Aan de hand van de gedetailleerde beschrijving in de Alfred Noteboom rapporten konden wij vaststellen dat op 4 juli 1944 rond 23.30 u., 2 Amerikaanse bemanningsleden (John Toney en Alexander Kucherenko) van voormelde crash te Moerbeke-Waas, aanklopten aan de woning van Jozef De Schrijver in de Boekent te Kerksken. Deze verwittigde op zijn beurt Alfred Noteboom te Haaltert die zich aldaar vergewiste dat het ging over 'echte' Amerikanen. De twee bemanningsleden werden overgebracht naar de woning van Amand Hespeels te Heldergerm. De nachtelijke tocht liep niet zonder gevaar daar Noteboom vermeldde dat in de omgeving van Landlede de 'Zwarte Brigade' actief zoektochten deed naar jongelingen met de ouderdom van 20 tot 24 jaar.

Roger Birkman-crew, ivm. de crash van een B-17 te Moerbeke-Waas 27 mei 1944. Uiterst links staande: John Toney die ondergedoken zat bij Amand Hespeels te Heldergerm. Bron foto: Andrea Birkman

Alexander Kucherenko en John Toney, (beiden tijdelijk ondergedoken bij Amand Hespeels te Heldergerm). Foto genomen te St.-Gillis Dendermonde bij Louis De Rom. Bron foto: John Toney

*Amand Hespeels.
Foto: Valery DE BACKER Heldergerm*

John Toney, mevr. en mr. Georges Smet (dir. NIKO fabriek St.Niklaas en lid van het verzet) en rechts Alexander Kucherenko. Foto genomen in Ohio. Bron foto: John Toney

Nadat volgens Noteboom 'teveel nieuwsgierigen' de dagen nadien beide Amerikanen wilden bezoeken bij Hespeels te Heldergem en allen hierdoor gevaar konden lopen, werd contact genomen met de groep 'Clarence' te Aalst om de twee Amerikanen te verplaatsen naar een ander onderduikadres. In de nacht van 8 juli 1944 om 03.00 u., bracht Alfred Noteboom de twee Amerikaanse bemanningsleden voor een rustpauze naar Erembodegem bij Désiré Van Der Beken. Vandaar ging de tocht verder naar Louis De Rom in Sint-Gillis Dendermonde. Alfred Noteboom en zijn echtgenote hadden vooraf een verkennend bezoek gebracht aan de piloot Roger Birkman die ondergedoken zat in St.-Niklaas, in de woning van Georges Smet directeur van de NIKO-fabriek en lid van het verzet. Een codewoord die Alexander Kucherenko hen gaf verzekerde het vertrouwen met de piloot Roger Birkman. Hiermee was het pad geëffend in het verdere traject van de ontsnapping van John Toney en Alexander Kucherenko. Beiden maakten gebruik van een fiets die door Amand Hespeels en Julie Callebaut hun ter beschikking gesteld was te Heldergem en Noteboom achteraf terugbracht.

Van Sint-Niklaas naar Brussel

Kopie van valse identiteitskaart Stad Aalst (verschaft door Geerinckx groep 'Clarence'), i.v.m. John Toney. Pasfoto genomen door Valery De Backer te Heldergem. Bron foto: John Toney.

Op 3 augustus werden Toney en Kucherenko met de wagen overgebracht naar een ander onderduikadres waar zij verbleven tot midden augustus 1944.

Hier verbleef ook de piloot van hun neergestorte bommenwerper, Roger Birkman. Toney en Kucherenko werden vervolgens opgepikt door het Brusselse verzet.

Daarna volgde een risicovolle tocht met de trein en per fiets, naar een 'Marathon Camp', vluchtelingenkamp voor neergehaalde vliegeniers in de Ardennen.

Rond 4 september ontmoette John Toney per toeval zijn broer die deel uitmaakte van de oprukkende Amerikaanse 5th. Armoured Division.

Via Parijs werden beide bemanningsleden overgevlogen naar Engeland om vandaar terug te keren naar Amerika.

De rol van de Heldergemse fotograaf Valery De Backer

Vermeldenswaard in dit en andere ontsnappingsverhalen is de medewerking van de Heldergemse fotograaf Valery De Backer (lid van het schuiloord 'Le Perdreau') die in het geheim in zijn fotostudio pasfoto's maakte o.a. van de 2 Amerikanen John Toney en Alexander Kucherenko, dienstig voor hun valse identiteitskaarten. Bij zijn afscheid te Heldergem overhandigde Alexander Kucherenko een 'escape map' op zijde, aan Alfred Noteboom.

Dirk Vijverman

Denderhoutem; auteur van deel 1 tot en met deel 4 'In de voetspooren van het Haaltertse WOII schuiloord 'Le Perdreau'.

Bronnen:

- Alfred Noteboom WOII privé archief, foto's/brieven John Toney, foto's /info Andrea Birkman, archief dienst Defensie te Evere, info Erna De Windt, info familie Julie Callebaut, Heemkundige Kring Ercus Moerbeke-Waas, 'Marathon en Ardenne' auteur Maurice Petit, 'Histoire d'une ligne d'évasion' Cecile Jouan, 'Comète Le réseau derrière la ligne DD' Philippe Le Blanc, familie De Backer Heldergem-Erembodegem, archief René Londoos Carpetbaggers Association, Marc Verschooris auteur: 'Wachten op de maan van mei' en 'De Grimmige lente van 1940', 'Aaigemberg, ontstaan en wording' auteur Maurice De Buysscher, persoonlijk WOII archief.

- In voorbereiding deel 4 (slot):

'De Britse vliegtuigcrash John Lawrie-crew te Bavegem, hulp aan een bemanningslid'. De samenwerking met het schuiloord La Dinde te Denderleeuw. Het 'safe house' in de Vondelen te Denderhoutem. De bevrijding in zicht. Relas van Paul Noteboom: 'Een pak rammel van een Obersturmführer en de nasleep van de oorlog'. Einde van een tijdperk: 'Het doek van het schuiloord Le Perdreau valt': het onverwachts overlijden van Alfred Noteboom. 'De herinnering blijft, lokaal tot over alle grenzen heen'.

Canada en Denderhoutem de band blijft bestaan

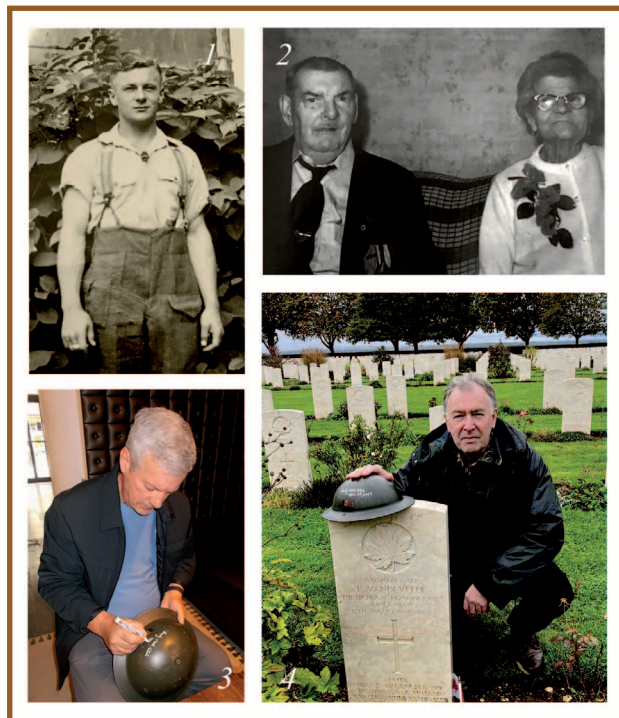
'Helden van D-Day' (bijvoegsel artikel, in nr. 2-2024)

Op maandag 29 april 2024, tijdens een reis van Canada naar Frankrijk en België, konden wij Randy Vande Velde, zoon van August Vande Velde 'strikken' voor een gelegenheidsontmoeting te Brussel. Wij maakten van dit moment gebruik om een WO II helm te laten signeren door Randy Vande Velde. De ontmoeting was hartelijk, zeker na jaren e-mail verkeer. Het was gemoedelijk om een nazaat van de naar Canada geëmigreerde Denderhoutemnaar August Vande Velde samen met zijn broer Peter in levende lijve te ontmoeten.

Wij beloofden achteraf om het Canadese kerkhof te Bretteville-sur-Laize (Normandië) te gaan bezoeken. Wij maakten van de gelegenheid gebruik om er een foto van de gesignde helm door te sturen naar Randy Vande Velde in Canada.

Op ons artikel van dit jaar in dit heemkundig tijdschrift kwam er een reactie van Randy Vande Velde: hij stuurde een aantal zeldzame foto's op oa. van zijn Denderhoutemse grootouders Amandus Vande Velde (tevens oud-strijder tijdens WO I) en Clementina-Maria Boriau en de gesneuvelde oom Peter Vande Velde. Hierbij eveneens enkele van deze Canadese Vande Velde familiefoto's, alsmede een gelegenheidsfoto met de gesignde WOII helm aan het graf van Peter Vande Velde. Zoals Randy Vande Velde het verwoordde: "the strong bonds between Canada and Denderhoutem still exist, after many years. I really appreciate this".

Dirk Vijverman

Amandus Vande Velde (oud-strijder WO I) en rechts zijn echtgenote Clementina-Maria Boriau. Zij zijn de ouders van August en Peter Vande Velde en grootouders van Randy Vande Velde die ik ontmoette te Brussel.

Ik liet hem een WOII helm signeren door Randy "Gelegenheidsfoto" aan het graf van de overleden oom Peter Vande Velde, op het Canadese kerkhof te Bretteville-sur-Laize (Normandië).

Onze deelname aan het Bevrijdingsfeest en Cultuurmarkt 22 september 2024

De glazen erfenis van Marcel De Ryck

Een kleine greep
uit het studiowerk in 1949

Wat verscheen er in de kranten in 1980

Nieuwe coalitie start te Haaltert

Na de jongste gemeenteraad te Haaltert hebben de drie partijen die het nauwt betrokken zijn bij de coalitiewijziging, hun commentaar weggegeven.

Zoals men weet kwam er — na heel wat gepalaver — uiteindelijk een nieuwe coalitie uit de bus via een overeenkomst tussen CVP en PVV (een deel van de coniumlijst Souffriau, Van Melkebeke, Van Vaeckenbergh).

Reeds verschillende maanden dat de CVP-BSP-coalitie een te krappe meerderheid vormde om een coherent en functioneel beleid te voeren. De CVP heeft daarbij lang gerekend op de meerderheidsverhoudingen van

Nieuwe bestuursmeerderheid te Haaltert

Nadat het tijdens de voorzitter van de CVP met alle oppositiepartijen werd besproken, heeft de CVP beslist om de bestuursmeerderheid te Haaltert te vormen.

Tweede tennisterrein in de Warande te Haaltert?

Ter gelegenheid van de bespreking van het Besondere Plan van Aanleg van de Warande te Haaltert omdreef burgemeester De Leenheer dat bij het schepkenkolege de intentie bestaat om op de tweede onmiddellijk naast de Warande een verdere tennisterrein aan te leggen indien dit tenminste van de overheid mag. De dienst van het groenplan moet hierover, immers zijn, zijn gezegd.

Eerste Haalterts woonerf komt in de Lippensbekweg

Toen een viertal jaar geleden iemand over woonerven kwam praten trok men weinig de schouders op. Dit zou iets zijn voor de verre toekomst. Op 28 mei 1979 werd de principiebeslissing genomen om van voetweg 83, Lippensbekweg, na aanpassing van het rooilijnplan, een woonerf te maken.

De gemeente moet wel eerst nieuwe riolering leggen en de nutsvoorzieningen ondergronds leggen.

Het Nieuwsblad 2/3/1980.

De raad van Haaltert vergadert niet meer

Op de vooravond van het jaar 1980 kwam de Haaltertse raad van Haaltert vergaderen. Het was de laatste vergadering van de raad van Haaltert.

Misnoegde VU-fractie stapt op in Haaltert

Vooraleer de echte zitting van de gemeenteraad te Haaltert kon beginnen, werd door raadslid Neirinx (VU) nogal verslag is opgenomen. Deze niet overeenstemmen met de gemeenteraad.

HAALTERT PLAATST VEILIGHEIDSSYSTEEM IN HET GEMEENTEHUIS

Te Haaltert werd tijdens de jongste zitting niet alleen over belastingen, begroting en subsidies gesproken. In een mum van tijd werden ook nog een veertigtal andere punten

Omdat er reeds twee maal identiteit of andere waardevolle papieren gestolen waren, heeft men beslist om een veiligheidssysteem in het gemeentehuis te plaatsen om te vermijden dat er voortaan een derde diefstal zou kunnen gebeuren.

Dit systeem zou 600.000 Frank kosten + BTW.

Het Nieuwsblad 24/03/1980

Haaltertse schooljeugd gratis naar zwembad

Tijdens een sfeerloze vakantiezing besliste de Haaltertse gemeenteraad de leerlingen van de gemeentescholen in het vervolg kosteloos vervoer te verschaffen naar het zwembad. Een lening ten bedrage van 7.647.000 fr. zijn de een saldolening voor verbeteringswerken aan de Sint-Gorikskerk werd goedgekeurd. De bijdrage aan de brandweer te Aalst bedroeg voor het jaar 1979, 218.940 fr. Daar

Wandelen en nog veel meer met VTB-Haaltert

Zondag 31 augustus start de VTB-afdeling van Haaltert met een reeks recreatieve activiteiten. De eerste activiteit is een wandeltocht van ongeveer 8 km. De organisatoren

Informatieblad Heemkring

HAALTERT. — De Heemkundige Kring van Haaltert start deze maand met de eerste uitgave van haar mededingsblad waarin men regelmatig bijdragen wil brengen over verschillende deelgemeenten. De behandelde zaken hebben natuurlijk een historisch tintje. Zo zullen het eerste nummer bijdragen aan over de heertzerij van tte Felix, een moord die ter rijken in 1809 werd geegd, de vondst van een ntschat in Denderhoutem 3, de heilige pastoor De er van Heldergerm en de laring van de naam Terjo den. Het eerste nummer kan op aanvraag nog gratis bekomen worden, maar zal later alleen nog aan leden of ere-leden van de heemkundige kring gestuurd worden. — (P.E.)

Haaltertse oppositie tegen meerwerken aan sporthal Denderhoutem

Her stille einde van het schoolje van Heldergerm

HAALTERT. — Alle pogingen er bij de schoolhereniging in middelgroot was, elders school-

Haaltertse raad vergaderde weer, na twee maanden

Het 37e agendapunt de leden van de cen-Haaltert de zitting verlieten uit protest te lat de meerderheid de twee meerwerken en de versterkte funderin sporthal te Denderhoutem had goedgk gemeester Deleenheer, die gelukkig nog ge CVP-BSP-coalitie had: Het zijn det overblijven.

Derde keer nog niet de goede keer in Haaltert

Tweemaal zonden de oppositierraadsleden hun kat naar de raadszittingen die de vorige weken door het schenen.

NCMV-handelsbeur dan ooit te Haaltert

Vorig jaar na de ramp met de tent waarin de oude handelaar van de tentenbouw stierf, was de NCMV-handelsbeur dan ooit te Haaltert.

In 1979 heeft de z... gehad, nadat een wi... zelf, vervolgens de... oproep om het ramp... het gemeentebestuu... te blazen.

Aan het kruispunt van spitsuren een hele kar... probeert een plaatselij... de zaak naar behoren

Racing Haaltert

14/5/80

Racing Haaltert heeft alv... de topprestaties waren ook... heeft men nooit voorheen... provinciale voetbalrangen.

Nu lukte het dus toch en n... hoogstaande plannen kun...

Het vertrou... bestuursploeg Sportief Ha... kampioenen... niet uitblivi... ploeg in de... 14/5/1980.

Bronnen: kra... Het Laatste

rs jonger

Haaltert is ramp met arbeurs niet vergeten

en in het voorjaar een stormwind een echte ravage
aanrichten in de tent waar de exposanten van de
beurs voor miljoenen loopwaar hadden tentoon ge-
stond bij vele handelaars van Haaltert het wenen na-
an het lachen.

esde handelsbeurs een geweldige tegenslag
ndhoos de tent vernielde.

er een grote solidariteit onder de handelaars
d het NCMV over het ganse land een
openfonds te steunen en ten slotte deed ook
r een inspanning om de zaak nieuw leven in

jaar bestelde men een constructie tent en een
n tent, daar die meer wind veilig waren.

et Nieuwsblad 26 en 27/05/1980

**uwe verkeersregeling
aniem goedgekeurd
r Haaltertse raad**

en op de rijksweg Aalst-Geraardsbergen. Hopelijk worden ze niet
ernis voor de bestuurders die uit de wat verdorpen geïegen Diepe-
steenweg op moeten tijdens de spitsuren. (ing)

n in Haaltert

de Brulstraat met de steenweg
het op de spitsuren een hele
eg te geraken, al probeert een
ken verniet de file die voor het
rood licht zal slaan doorgaans
zeer lang zal zijn. Misschien zal

n de Brulstraat met de steenweg is het in de
wei om op de steenweg te geraken, al
ke politieagent nu al verschillende maanden
op te knappen.

**al wordt dure
k in Haaltert**

**t voor het eerst in Eerste
Provinciale**

st een rijke geschiedenis achter de rug en
legio. Doch sinds het jarenlange bestaan
een plaatsje gekregen in de hoogste

nen kan begrijpen dat er in de toekomst dus
nen worden verwezenlijkt.

wen straalt er dus degelijk uit bij de

eg.

altert stond op zijn kop bij de feestelijke
viering. Een optocht door de gemeente kon
en, en het gemeentebestuur verwelkomde de
Warande.

anten Het Nieuwsblad, Het Volk,
Nieuws

Haaltert beschermt zijn funerair erfgoed

Op voorstel van de Heemkundige Kring werden van de 50 graven waarvan de concessie verlopen was en die toch van historische waarde zijn er een aantal geselecteerd. Helaas, zijn er ook graven op een onverklaarbare manier verdwenen! Op een achttal werden door het Lokaal Bestuur infobordjes bevestigd.

H. Hartbond Kerksken 1958

Vlaggenwijding

Speldje (pin) van de Bond van het Heilig Hart
1947 (23 x 17 mm)

Een reeks mooie foto's is opgedoken in de glazen collectie van Marcel De Ryck van de vlaggenwijding van de Bond van het H. Hart te Kerksken in 1958 en geeft ons een beeld van de invloed van de godsdienst op onze gemeenschap in die tijd.

Het in 1869 opgerichte 'Genootschap van den H. Franciscus Xaverius' was zowat de voorloper van de bonden van het H. Hart.

In Kerksken werd dit genootschap 'kanonicklijk ingerigt den 3den Mei met ruim 600 mannelijke leden: op het Dorp 146, Berg 149, Boekent 210, Drijhoek en Errewijk 119'. Schepen Jan-Baptist Vijverman was 52 jaar 'hoofdman' (1).

Tegen de opkomst van het socialisme richtte het broederschap zich vooral tot de mannelijke bevolking om die naar de misvieringen te brengen. De leden betaalden 0,20 fr. En kregen in ruil een gezongen mis bij hun overlijden.

De Bonden van het H. Hart werden opgericht na WOI. In 1922 werden de 'standregelen' opgesteld en in 1929 verscheen het 'Bondsblad' (2).

Ook in onze deelgemeenten kende de bond een niet onaardig succes. In Mededelingen HK schreef Norbert De Meyer een mooie bijdrage 'En leid ons niet in bekoring' (3). In Haaltert was schoolhoofd Clement Boeykens één van de actieve bestuursleden.

Edgard Huylebroek vermeldde in 'Denderhoutem door de eeuwen heen' de inhuldiging van de bondsflag (4) en in 'De Warande' verscheen eveneens een uitgebreide bijdrage van onze medewerker Luc Pots over de H. Hartbond van Denderhoutem (5). Over Helderghem hebben wij nog geen gegevens ontdekt.

In Kerksken werd de Bond opgericht in 1933. Een groep van enthousiaste 'wijkmeesters' zorgde voor de verspreiding van het 'Bondsblad'.

Elke maand was er een verplichte biecht en Eucharistieviering met communie. De leden overhandigden hun lidkaart die afgestempeld werd. Nadien werden de kaarten terugbezorgd door o.m. 'Nestjen' Ottoy.

Een belangrijke gebeurtenis was de wijding van de vlag in 1958 door Mgr. Callewaert, bisschop van Gent. De wijkmeesters zorgden voor een piekfijne organisatie. Dank zij de opnamen van Marcel De Ryck kunnen wij ons nog een beeld vormen van deze unieke gebeurtenis.

Wijkmeesters met Mgr. Callewaert

Om 10.30 uur werd de bisschop verwelkomd aan 't Horlogeken. Er volgde een rondrit door de wijken Beekstraat, Berg, Terlicht, Landlede, Boekent, Driehoek en Dorp. Overal werd de belangrijkste kapel van de wijk versierd en de bisschop hield er een korte toespraak.

Na een ontvangst op het Gemeentehuis kon hij samen met de gemeentelijke overheid de verschillende verenigingen begroeten. Die passeerden in stoet met Ernest Ottoy als fiere vaandeldrager voorop.

Om 15.30 uur was er de wijding van het nieuwe vaandel. Als slot volgde een pontificaal lof.

Het werd een feest dat lang zou nazinderen in de Kèskense parochiegemeenschap.

Vooraan: E.H. Schoupe, E.P. Basiel, pastoor Michiels, Mgr. Callewaert, burgemeester Van Cauter, E.H.
2e rij: Marcel Meganck,, Paula Van Opdenbosch,Redant
3e rij: Jan Van Londersele, onderwijzend personeel: Maurice Ghijssels, Richard Ghijssels, Albert Eeman en Herman Herremans

Wijkmeesters met Mgr. Callewaert voor de pastorie
Zittend: 1- Gustaaf De Rijck, 2- Jozef Welleman, 3- Frans Menschaert, 4- Ernest Ottoy en 5- Herman De Waele
Staande: 1- Karel Van Mulders, 2- Alfons Herremans, 3- Henry Ruyssinck, 4- Cyriel Roelandt, 5- Robert De Schutter, 6- Jozef Coppens, 7- Coadjutor van de bisschop, 8- Mgr. Callewaert, 9- Onderpastoor R. Haers, 10- Jozef Poelaert, 11- Jan Fonck, 12- Cyriel Van de Sype, 13- Edmond Roelandt, 14- Jan Gees, 15- Prosper De Smet, 16- Jan Roelandt, 17- Robert De Schrijver

De redactie

- 1- J. De Kegel/W.De Loose, *Kerksken de wereld in een dorp*, HK 1999, blz. 105-106
- 2- KADOC-KU Leuven KYB 1281
- 3- N. De Meyer in *Heemkundige Kring*, 2017, nr. 3, blz. 11-12
- 4- E. Huylebroeck, *Denderhoutem door de eeuwen heen, in eigen beheer*, 2001, blz. 257
- 5- L. Pots in *De Warande*, HKH, 2022, nr. 2, blz. 13-15
- 6- Foto: *Kerksken, De wereld in een dorp*, HKH, 1999, blz. 105

Dank aan HK De Faluintjes, Fons Dierickx

Kapel Terlicht

Kapel Beernaardstraat

Scouts Terjoden 70 jaar jong 1954-2024

Op 12 oktober 2024 vierden de scouts en oud-scouts van Terjoden hun 70-jarig bestaan.

Reeds in 1952 werden pogingen ondernomen om een scoutsbeweging uit de grond te stampen. Maar het is pas vanaf 1954 dat de afdeling van

Terjoden officieel startte. De toenmalige drijvende kracht en eerste voorzitter was Willy Van Wambeke.

Een eerste contact had plaats in de tuin van 'De Made', het WZC Sint Anna in Haaltert. Later kwam er een lokaal in de Krakeelstraat (ex. Cinema Rubbens). Willem Van Mulders en Honoré De Knibber waren de eerste leiders. Enkele tijd nadien zochten zij hun onderkomen in de omgeving van de parochiekerk.

De jonge scouts kwamen samen in een betonplaten constructie op de parking van het huidige lokaal. Later kwam er een nieuw gebouw, opgetrokken met hulp van de ouders op de plaats waar nu het huidige gebouw staat. Eén van de attractiepunten was uiteraard het jaarlijkse kamp en het eerste evenement vond plaats in Montigny le Tilleuil.

Het was de start van een steeds groeiend en evoluerend verhaal. Het ledenaantal steeg, er kwam ook een tak van de meisjesgidsen bij.

In 2002 werd een groot gedeelte van de lokalen vernietigd door brand.

Op dit moment bestaan de scouts uit een 175-tal actieve leden, aangevuld met 125 oud-scouts. De samenwerking tussen de beide groepen verloopt prima. Gezamenlijk houden ze een jaarlijks eetfeestijn waar ruim 1000 eters op aanwezig zijn. Ook werken ze samen om het lokaal en de bijhorende verhuur in goede banen te leiden. Tijdens het jaar worden ook klusjesdagen georganiseerd.

Zaterdag 12 oktober 11. was er een groot jubelfeest voor de scouts, oud-scouts, ex-leden én sympathisanten van onze afdeling.

Het startsein werd gegeven met een groot evenement op de scoutterreinen. Er was eveneens een tentoonstelling in het scoutslokaal waar met getuigenissen en foto's een overzicht werd gegeven van het 70 jarig bestaan. Her trommelkorps van Aalst werd ingeschakeld om de gegadigden te begeleiden richting 'De Keirk' voor het avondfeest.

Een kinderdisco gaf de allerkleinsten de kans om mee te feesten. 's Avonds was er een optreden van 'de One Hit Wonders' en 'de Helaasheid Der Dingen'. Daarna zorgde DJ Jo voor een dansfeest tot in de vroege uurtjes.

Ruim 500 aanwezigen genoten van een memorabel jubelfeest waarop de scoutsvereniging van 'Treijen' met fierheid mag terugblikken.

Joris Verbeke

(Met dank aan Ulrik De Leu)

Kerksken

75 jaar toewijding aan de Watervoorkapel

Op een stralende zaterdagvoormiddag begaf ik mij naar de woning van Paula De Smet (°1932). Ik gaf haar complimenten voor de mooie bloemen in haar achtertuin. “Ik zet geraniums”, antwoordde ze, “want de slakken lusten die niet”. Weer een beetje wijzer begaf ik mij langs een dubbele deur met gegraveerde glaspartijen in de “goede” kamer. De tijd is er precies blijven stilstaan. Zij nodigde mij uit om aan tafel te gaan zitten.

Iedere ochtend opent zij de kapel en ‘s avonds sluit zij ze opnieuw, een traditie die zij van haar moeder (°1904-†1994) overgenomen heeft. Paula herinnert zich dat zij haar moeder op haar veertiende moest vervangen om toezicht op de kapel te houden. Zo is het begonnen in 1946, een hele tijd geleden dus!

De Watervoorkapel werd tussen 1872 en 1876 gebouwd op voorspraak van Pastoor Van Hoeymissen van Kerksken. Dat was ongeveer twintig jaar nadat Onze-Lieve-Vrouw aan Bernadette Soubirous verschenen was te Lourdes. Deze pastoor (°1796 - †1887) was gedurende 54 jaar actief (1832-1887) en heeft goed werk verricht voor de Kerkskenaren in een tijd dat zij het zeer moeilijk hadden om de eindjes aan elkaar te knopen. Of zoals hij zelf schreef “*de helft van de 222 gezinnen stond op den Armboek*” Hij richtte onder meer een kantschool op in 1856 (huidige herberg Korlick) en bracht op die manier enige welvaart in de dorpsgemeenschap. (1)

De kapel werd gewijd aan Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes. Het interieur is mooi opgefrist en stelt een heuse Mariagrot voor. Er staan talloze beelden, meeste van Onze-Lieve-Vrouw, maar ook van Christus, de zienster Bernadette Soubirous, Antonius, Thérèse van Lisieux, Pater Pio of de Heilige Rita. Paula zegt dat al deze beelden afkomstig zijn uit leeggemaakte huizen. Als niemand deze heiligenbeelden nog moest werden ze naar de kapel gebracht. Ondertussen zijn het er een veertigtal.

Op een bepaald moment begon het dak van de kapel te lekken, zelfs na eerdere herstelling. Ook de klokstoel begon scheef te staan. Een renovatie drong zich op en werd door de Kerkfabriek gefinancierd. In april 2023 werd een nieuw dak geplaatst en de klokstoel gerenoveerd. Binnenkort zal ook de voordeur vernieuwd worden.

Haar moeder herinnerde zich als kind dat er een kruik in de kapel hing als getuigenis van een genezing. Dat moet rond WO I geweest zijn: de kruik is verdwenen en enig document hieromtrent is niet bekend. Oorspronkelijk was er ook een beeweg rond de kapel om al wandelend te kunnen bidden, maar deze weg is afgesloten. Vandaag wordt éénmaal in de meimaand ‘s avonds nog de paternoster gebeden. Voor de duidelijkheid zijn dat ongeveer vijftig weesgegroetjes en zes onze vaders. Iemand bidt voor en de anderen volgen.

Paula heeft meerdere keren de Sint-Pietersbasiliek van Rome gezien en ging op bedevaart naar Lourdes en Fatima (Portugal). Zij is heel haar leven een diepgelovige vrouw en wilde haar steentje nog meer bijdragen. Vroeger poetste zij de kerk van Kerksken en tegenwoordig ontfermt zij zich over de Watervoorkapel. Bij het buitengaan vergat ik bijna mijn fototas, maar het was Paula niet ontgaan. Proficiat Paula voor het vele geleverde werk. Het was een aangenaam gesprek met deze scherpzinnige, vriendelijke dame. Een artikel mag voor haar, maar een foto is niet nodig. De Heemkundige Kring wenst haar nog vele toegewijde en gezonde jaren toe

Jan Doumen.

1- Kerksken, de wereld in een dorp, HKH 1999, blz. 70-86

Foto's: Jan Doumen

De Heemkundige kring plaatste deze kapel op de site PARCUM te Leuven.

Erfgoed in de zorg

Dit jaar was het thema binnen Erfgoedcel Denderland "Erfgoed en Zorg". In Haaltert hebben wij twee zorginstellingen. 'De Made' groeide van 'Maison de cure' uit tot WZC Sint-Anna (Stationsstraat) en " 't Klooster" (Bruul) wijzigde van een weeshuis, oude vrouwen en mannenhuis tot woon-zorgcentrum Sint-Jozef.

Via een erfgoedbord aan de gebouwen willen we hun geschiedenis bewaren voor het nageslacht. Aan de onthulling van het erfgoedbord "De Made" was een lezing gekoppeld door dr. Bruno De Turck ivm oude medische technieken.

We danken vzw Groep Sint-Franciscus en Erfgoedcel Denderland voor hun financiële bijdrage.

Heldergem 60 jarigen in 2024 (°1964)

*Zittend: 1- Bruno De Pelsemaecker, 2- Hilde Van Liedekerke, 3- Monique Van Waeyenberg, 4- Bernadette Scheerlinck, 5- Karine Danckaert, 6- Christa De Schutter
Sttaande: 1- Patrick Van Londersele, 2- Marina Verbeken, 3- Eddy Groebens, 4- Yvan De Saedeleer, 5- Jo De Vulder, 6- Katleen De Cocker, 7- Nicole De Cock.*

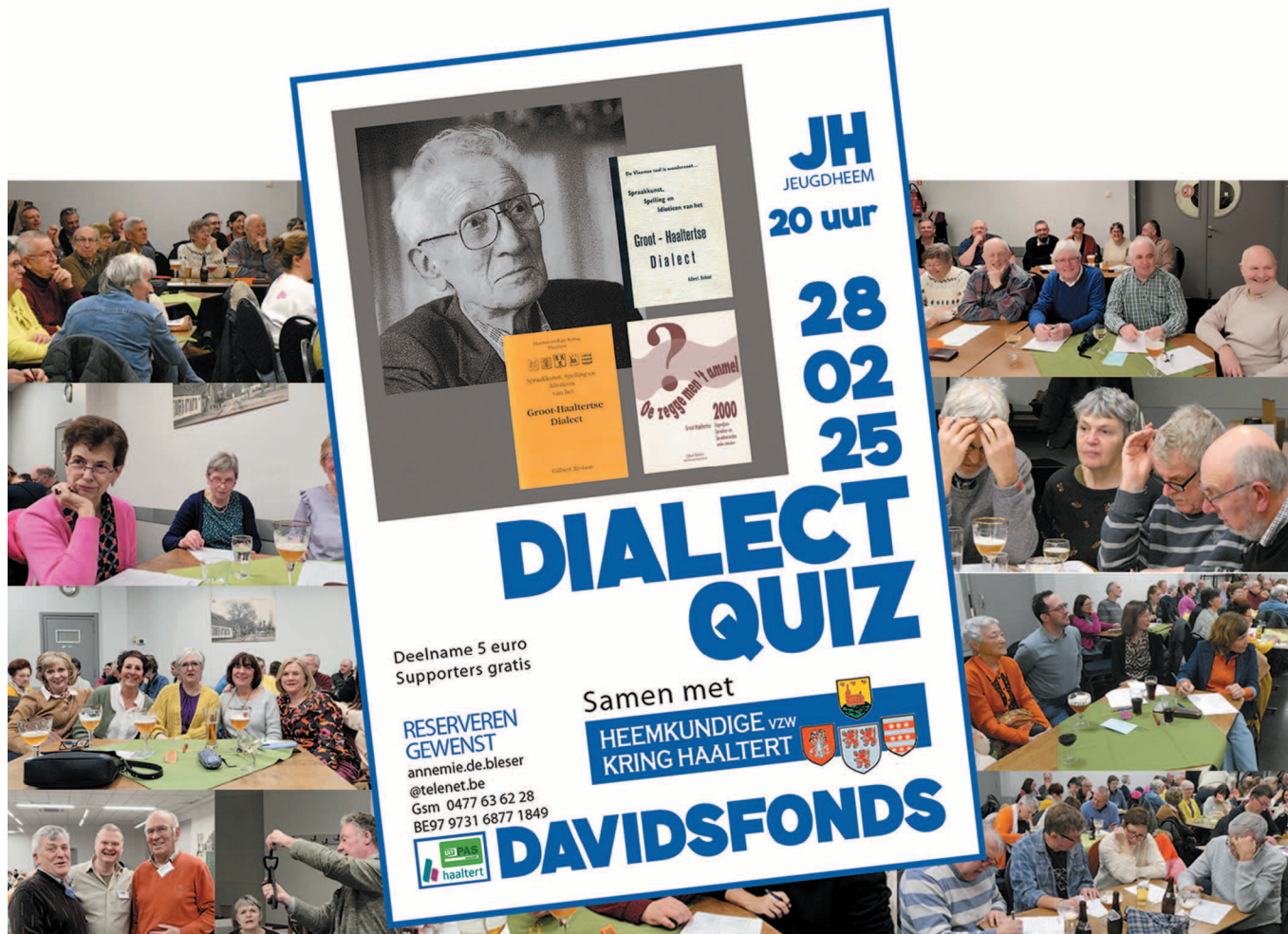
Kerksken 60 jarigen in 1999 (°1939)

*Zittend: Julienne De Muyter, Denise De Troyer, Irène Moock, Godelieve Vijverman, Adrienne Smekens, Emilienne Goossens, Hilda Baeyens
-Midden: Marie-Jeanne De Leeuw, Christiane De Leeuw, Emilienne Piens, Oscar Baeyens, Etienne De Rijck, Paul Lievens, Willy Buyl, Paul De Cooman, Hilda Evens
Achteraan: Herman De Waele, Marie-Jeanne Meuleman, Georges Baetens, Emiel Uyttersprot, Leon Quintijn, Paul De Coster, Aimée Roelandt, Frans Van Rijsselberg.*

Waarschijnlijk bestaan er nog dergelijke opnamen van vorige samenkomsten. Geef een seintje aan onze medewerkers en/of redactie (willydeloose@skynet.be) of bezorg een scan in pdf (heemkundigekringhaaltert@gmail.com). Alles wordt na gebruik terugbezorgd!

*Foto Heldergem: verz. Christa De Schutter
Foto Kerksken: Willy D'Hoe.*

JH JEUGDHEEM
20 uur
28 02 25

DIALECT QUIZ

Deelname 5 euro
Supporters gratis

Samen met
HEEMKUNDIGE VZW KRING HAALTERT

DAVIDSFONDS

RESERVEREN
GEWENST
annemie.de.bleser
@telenet.be
Gsm 0477 63 62 28
BE97 9731 6877 1849

De Warande taal is wonderbaar...
Spreektaal, spelling en idiosyncrasie van het
Groot-Haalterse Dialect
Elsbeth Biele

Groot-Haalterse Dialect
Elsbeth Biele

De zegge moet 't ummel
2000
Elsbeth Biele

We zoeken

Ben jij een enthousiaste lezer van "De Warande" en goed op de hoogte van het leven in onze dorpen? Dan kunnen we jouw hulp goed gebruiken!

Julie kunnen ons helpen

Soms komen we oude foto's tegen waarvan we niet alle personen, locaties of gebeurtenissen kunnen identificeren. Hier hebben we jouw speurdersoog nodig!

Hierbij kunnen jullie helpen?

Stuur een e-mail naar heemkundigekringhaaltert@gmail.com, en wij sturen je de foto's waar we niet uitkomen. Zodra je de afbeeldingen hebt, kun je alle details vergroten en goed bekijken op je scherm.

Help ons het verleden van onze dorpen tot leven te brengen - samen kunnen we alle geheimen ontrafelen!

Jullie kunnen ons echt helpen!!!

DE WARANDE

Nieuwjaarswens 2025

*Twintig vijftwintig
klinkt mooi vlot vrolijk
nu nog het jaar zelf.*

*Een jaar
jubelend van vreugde
teder als het Kerstkind in de kribbe.*

*Een jaar
waar oude sporen worden nieuwe paden
waar we vinden behouden koesteren
een nest veilig warm geborgen.*

*Een jaar
waar onze bekers worden gevuld
boordevol
met goede wil vriendschap verbondenheid
kracht troost moed hulp
alle middelen noodzakelijk onontbeerlijk.*

*Een jaar
waar in het hier en het nu
systemen machthebbers overheidsinstanties
organisaties industrie economie
kennis wetenschap techniek
't alledaagse leven van d' alledaagse mensen maken
beheersbaar leefbaar doenbaar.*

*Mijn wens voor jou:
't jaar twintig vijftwintig
mooi vlot vrolijk.*

Nera Redant
www.dichterbijnera.vlaanderen

